

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei vameşului şi a fariseului

Mă scriu şi azi în cartea Mea cu voi, şi deschideţi-Mi, fiilor care-Mi sunteţi porţi! Deschideţi porţile, că Eu Mă las cuvânt în carte, cuvânt de învăţătură peste pământ şi peste voi. Amin.

Pomenim azi pe vameşul şi pe fariseul care au venit să se roage în templu. Voiesc să-l învăţ pe om şi în ziua aceasta, că Eu dacă sunt la voi cuvânt sunt Învăţător şi păstoresc toate neamurile pământului cu toiag de fier, cu învăătura pe care omul n-o găseşte pe pământ, că pe pământ e îngâmfare şi mândrie peste om, iar aşa om nu poate da rod cu învăătura sa despre împărăţia cerurilor dacă nici el nu stă în ea ca s-o vadă omul că o are, şi să-i urmeze lui apoi.

Faptele bune pe care le face omul în numele Meu din câştigul său, acestea pot fi cursă a sufletului lui, căci Stăpânul cerului şi al pământului îi cere omului pe cele dinăuntru ale sale, nu pe cele din afară, şi am zis: *«Milă voiesc, nu jertfă»*. Nu e om pe pământ să înţeleagă acest cuvânt, dar v-am găsit pe voi, copii credincioşi, şi v-am învăţat să credeţi cum Îmi place Mie să creadă omul, şi mai întâi v-am învăţat înţelepciunea minţii, şi apoi faptele ei în inimioarele voastre, şi numai apoi fapta mâinilor şi toată fapta care porneşte de la cele ale omului. Amin. Eu caut de şapte mii de ani milă de la om, iar mulţimea jertfelor lui nu Mă mângâie. Când îl văd pe om că-şi grămădeşte fapte peste fapte în numele Meu peste om, când îl văd că nu ştie că nu aceasta este împărăţia cerurilor pe care Eu, Domnul, o aştept să fie în om, Mă doare, Mă doare, fiilor copii. Ce să-i fac omului? Ce să-i fac, oare? Ce să le fac celor ce se cred creştini ai bisericii, şi care fac atâtea fapte bucurându-şi inima? Acestora n-are cine să le spună Scriptura aceea că: *«oricine se înalţă pe sine, se va smeri, iar cel ce se smereşte pe sine, se va înălţa»*. Omul îi face omului, nu Mie, şi după ce face aşa, se înalţă cu mintea că este al Meu, că Mă are pe Mine prin faptele lui. Planul Meu cu omul este altul, dar nu găseşte bietul de el învăţătură care să-l conducă pe om spre Mine, Cel ce dau viaţă veşnică omului smerit cu inima şi cu fapta mâinilor lui.

Am venit acum, după două mii de ani, ca un fur am venit, şi l-am găsit pe om fără Dumnezeu pe pământ, fără credinţă pe pământ, căci Eu am spus: *«Când va veni Fiul Omului, va găsi, oare, credinţă pe pământ ca să facă dreptate aleşilor Săi, care strigă către El ziua şi noaptea, şi pentru care El rabdă îndelung? Da, le va face dreptate curând, curând, zic»*. Amin. Dar cine sunt aceia, aleşii Mei? Sunt cei ce Mă strigă să vin, sunt cei ce Mă doresc ca să-i izbăvesc de moarte şi de pierzarea cea de veci, nu sunt cei ce zic ca fariseul care venind la templu să se roage Îmi mulţumea că nu e ca ceilalţi oameni care răpesc şi nedreptăţesc şi se desfrânează, sau ca vameşul care venise şi el în faţa Mea cu rugăciunea lui; şi Îmi mai amintea fariseul că posteşte două zile din săptămână şi că dă zeciuială din toate câte el câştigă. Iată, acela se simţea a fi alesul Meu, dar aleşii Mei sunt cei ce Mă strigă ziua şi noaptea, stând întru venirea Mea cu duhul, cu sufletul şi cu trupul lor, întru umilinţa cea plăcută Mie, fiindcă oricine se smereşte pe sine, acela este cel ce ştie să se înalţe la Dumnezeu. Amin.

O, cum să-l fac pe om să-şi vadă rătăcirea? Cum să-l fac pe fariseu să-şi lase semeţia şi somnul lui cel pierzător de suflet? Cum să-l fac să ştie să se roage să-i fiu lui milostiv şi nu dator? Cum să-l fac pe fariseu să nu se creadă drept, iar pe Mine să Mă facă dator pentru dreptatea pe care Mi-o cere în schimbul faptelor lui şi a postului lui şi a celor ce le dă din tot câştigul lui? Dar cui dă? Mie? O, Mie nu-Mi dă nimic fariseul. El dă celor asemenea lui, şi fiindcă are câştig, nu răpeşte, nu nedreptăţeşte, ba chiar şi dă celor asemenea lui şi celor ce slujesc la altar, nu Mie. O, altfel dă cel ce-Mi dă Mie. Vameşul Mi-a dat strigare, sfiindu-se să se apropie chiar şi cu strigarea, şi stând mai departe nici n-avea curajul să ridice ochii la cer, ci

numai pieptul și-l bătea și Îmi zicea și se înălța prin smerenia inimii zicând: «*Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului, Doamne!*». Își bătea vameșul pieptul. Așa bătea el la ușa Mea, nu ridicându-și ochii în sus. Își bătea inima, și acolo Mă găsea și Mă striga să-i fiu milostiv și să-i șterg păcatele, pentru smerenia inimii lui, care-l ajuta să se înalțe pentru ca să Mă ia ajutor al lui în viața lui cea plină de ispite și de pierzare.

O, cum să fac să-l învăț pe om să bată îndelung la poarta lui Dumnezeu și să primească iertarea multelor lui păcate? Eu vreau de la om să-și vadă păcatele, nu faptele. O, când vei face aceasta, omule fariseu? Până când Mă vei numi datornicul tău pentru postul tău, pentru zeciuiala ta cea din câștigul tău, pentru legea pe care zici tu că o îplinești? Până când, oare? Când vei lăsa și tu fruntea la pământ, și, bătându-ți pieptul în care trebuie să stau Eu și nu tu, să poți apoi să-Mi zici să te miluiesc, și stăruitor ziua și noaptea să-Mi ceri aceasta îndelung? Vezi tu, fariseule, ce înseamnă ales al Meu? Înseamnă cel ce strigă ziua și noaptea la Mine ca să-i fac dreptate față de potrivnicul lui, diavolul, care umblă să înghită, dacă va fi cu putință, chiar pe cei aleși ai Mei care Mă strigă îndelung.

Vameșul și-a văzut păcatele, iar fariseul, nu. Fariseul și-a văzut faptele, iar păcatul cel mai greu, semeția, nu și l-a văzut. Nu poate singur omul, nu poate singur creștinul să-și vadă păcatul semeției pe care și-l acoperă cu fapte aduse în fața Mea. Eu am călăuză înaintea ta, poporul Meu, și tu să stai sub povața ei cu multă umilință când ea caută la tine ca să te așeze mereu, mereu în fața Mea plăcut Mie. Dar cu omul cel din lume care se crede al Meu prin faptele lui semețe, cum să fac să-l învăț? Îl învăț prin cuvântul dintre Mine și tine și Îmi fac datoria de Învățător peste toate neamurile de pe pământ mai înainte de venirea Mea când Eu voi da fiecăruia după cum este fapta sa. Amin.

O, copii care-Mi stați din partea Mea călăuză pentru mersul cel sfânt și umilit înaintea Mea al poporului Meu de azi! Dați fiecăruia după cum este fapta sa. Lucrați cu fiecare după faptă și nu altfel. Iar cu cei ce Mă strigă să vin să-i izbăvesc de potrivnicul diavol care umblă să-i înghită până și pe cei aleși ai Mei, faceți-le dreptate, fiilor copii. Lucrați ca Mine, că Eu sunt judecător milostiv cu cei aleși ai Mei care strigă către Mine ziua și noaptea, și pentru care Eu rabd îndelung.

Cine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un prunc, nu va intra în ea, fiindcă oricine se smerește pe sine, se va înălța, și va fi înălțat spre Mine cu inima din el, cu supunerea lui care-l înalță între cei plăcuți ai Mei. Cei plăcuți ai Mei se înalță cu rugăciunea lor durută după Mine și strigă ziua și noaptea ca să-i izbăvesc de moarte, iar Eu pentru aceștia rabd îndelung, și din răbdarea Mea pentru ei, se capătă și omul cel semeț și nepocăit, doar, doar va vedea acesta că bunătatea Mea îl îndeamnă pe el la pocăință și la rugăciune ca a vameșului care-și bătea pieptul nevrând nici ochii să-și ridice spre cer, ci zicând cu durere: «*Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului!*».

Eu, milă voiesc. De ce nu aude omul ce voiesc Eu? De ce-Mi aduce omul jertfă pentru păcat și zeciuială din câștig, ca apoi să Mă aibă dator lui așa cum Mă avea fariseul care-Mi pomenea faptele lui bune și zeciuiala lui la templu și faptele rele ale vameșului? Cei ce slujesc la altar sunt cei ce iau jertfă de la om pentru păcatul omului învederat de păcat prin jertfa adusă la altar, jertfă din care trăiește cel ce slujește la altar, nu Eu, iar Eu nu trăiesc nici în cel ce aduce jertfă la altar pentru păcatul lui, nici în cel ce primește pe altar jertfa cea pentru păcat, jertfa cea arătată în legea cea pentru păcat. Dar Eu voiesc milă. Cel ce slujește la altar pentru omul păcătos, vrea jertfă, iar Eu voiesc milă de la om și de la cel ce nu-l ajută pe omul care păcătuiește, ci numai îi primește jertfa cea pentru păcat, așa cum și azi oameni peste oameni și grămezi de oameni adunați prin bisericile lumii dau pomelnice și bani și prinoase slujitorilor de altare ca pe vremea jertfelor pentru păcatele lui Israel, iar jertfele acestea Eu nu le voiesc, ci voiesc pocăința omului, inima omului, în timp ce slujitorii altarelor sug din sângele celor lipsiți și al celor bogați care aduc din prisosul lor la altare, și altceva nu fac slujitorii altarelor, nu-i ajută pe oameni să se

lepede de faptele lor rele și să strige apoi la Mine îndelung, ziua și noaptea, ca să le fac dreptate împotriva potrivnicului lor, diavolul, care-i ține robi ispitei duhului lumii, ispitei trupului și oricărui fel de ispită. Eu milă voiesc, ca apoi să-l miluiesc pe om. Vameșului i-a fost milă de Mine și Mă chema să Mă mângâie cu pocăința lui bătându-și pieptul de durerea părerii de rău și de spaima pedepsei păcatelor lui.

Eu milă voiesc, și de la om la Mine, și de la Mine la om, dar mai ales de la om la Mine. Jertfa pentru păcat sau zeciuiala este pentru cel ce slujește la altar, nu pentru Mine, iar Mie Îmi rămâne omul greu de păcatele lui și ale slujitorului care trăiește din păcatele omului. O, dacă nici un om de pe pământ n-ar face nici un păcat, din ce ar mai trăi slujitorii altarelor, care slujesc înaintea Mea pentru omul cel păcătos? Ar trăi din zeciuiala fariseilor, și tot ar trăi de la altar. Mă voi răzbuna curând, curând, curând pe ei, că nici pe cei ce se nasc, nici pe cei ce mor nu-i ajută să intre în împărăția cerurilor ca niște prunci, ci le cer bani și iar bani, chiar și după ce moare omul. O, când vor face aceștia fapte bune pentru sărmani? Când vor avea aceștia milă de sufletul lor, și apoi de Mine milă? Când, fariseule? Când, slujitorule de altar? Când, cărturarule, Îmi vei aduce tu jertfă plăcută Mie, smerenia inimii tale și duhul umilinței tale, care să te înalțe spre cer cu inima și nu cu ochii și nu cu fapta mâinilor tale, care Mi-a ajuns până la os scoțându-Mă ție datornic? Când vei învăța ce este mila și nu jertfa? Vin curând, și îți voi plăti după fapta ta. Iar celor ce strigă îndelung la Mine ziua și noaptea ca să vin, voi veni la ei și Îmi voi face casă la ei și voi cina cu ei și Mă voi arăta lor. Dar am și venit și am făcut aceasta și am împlinit sub ochii tăi dreptatea celor pentru care Eu, Domnul, am răbdat îndelung, așteptând pocăința fariseului să ajungă ea înaintea Mea, ca a vameșului care Mă striga cu inima zdrobită să-i fiu lui milostiv.

O, de ce a trebuit să aleg Eu un nume de fariseu și unul de vameș pentru această pildă pomenită azi în duh de biserică? Semeția și umilința, aceasta am scos Eu deasupra prin pomenirea acestei pilde; cel drept și cel păcătos. Cel drept nu se mai apleacă spre cel păcătos, iar cel păcătos se înalță spre Mine prin zdrobirea inimii lui după Salvatorul Cel din cer, iar dreptul îl părăște pe el la Mine pentru păcatele lui. O, nu se poate așa la Mine, că Eu pentru un păcătos care se pocăiește las nouăzeci și nouă de drepti și îi ascult disperarea celui ce bate în miezul nopții lui pentru milă la poarta Mea. Smerenia este cea care intră pe poarta cerului, iar semeția rămâne jos, pe pământ. Amin.

Aș vrea, poporul Meu, să nu stai fără călăuză nici o clipă, fiule, că vreau ca tu să fii cu inima smerită și să te rogi de-a pururi pentru tine și pentru tot neamul omenesc ca să vină el spre umilință, poporul Meu. Nu poate singur omul să-și vadă păcatul semeției lui și pe care-l acoperă cu faptele lui cele pentru aproapele sau cu zeciuiala lui dusă la altar. Nu poate omul semeț să-și vadă păcatul semeției lui. Păcatul semeției este lipsa umilinței inimii. Inima curată primește pe Dumnezeu din cer și de pe pământ, și văd ochii celui ce este smerit cu inima și cu fapta, dar ochii celor mândri nu văd. Iar tu să crezi ce-ți spun și să nu faci să Mă doară de la tine, și să te primești frate pe frate și să iei pildă pe cel ce se face pildă a împărăției cerurilor înaintea ta, căci cine nu va primi împărăția cerurilor ca un prunc, nu va intra în ea. Amin. Caută să fii prunc, mereu prunc, și atunci vei primi mereu mânuța care te ține în picioare pentru împărăția Mea, care este a celor smeriți cu inima, ca și cei mici care se supun oricărui bine care vine să-i cuprindă pe ei, poporul Meu.

Voiesc să vă cuprind pe toți în împărăția cerurilor, fiilor, iar ea este a celor mici. Voi să nu fiți mari unii peste alții, și să fiți ca pruncii care au tată, și iubire de la tată. Voiesc să vă vorbesc curând, curând din nou despre împărăția cerurilor din voi și dintre voi, că vreau să vadă toate neamurile pământului împărăția Mea din voi. Lăsați-vă moi pentru ea și cu ea. Fiți păpuși și lăsați-Mă pe Mine să fac cu voi tot ce voiesc Eu, iar voia voastră să fie voia Mea mereu, mereu, copii călăuziți de Mine, de Dumnezeu călăuziți, fiilor. Amin, amin, amin.

03/16-02-2003